

31.07.2020

Data wydarzenia: 28.06.2021 - 30.06.2021

Czycz i wszystko. Ogólnopolska konferencja naukowa w 25-lecie śmierci pisarza

Typ wydarzenia: Konferencja

Miejscowość: Kraków

Organizatorzy: Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Mówiło się „trzeba mu poświęcić cały numer, cały dodatek” – ale zawsze było coś pilniejszego. Mówiło się – prywatnie – „to absolutnie genialna” powieść, ale nie widziało się potrzeby zamieszczania z niej recenzji. Omawiano „kolejne wielkie propozycje większych i największych”, o których – prywatnie – mówiło się: „no wiesz... hm... hm...” – pisał 8 października 1996 r. Bogdan Rudnicki. „Nie skatalogowany, nie zaszufładowany, niewygodny – we wszelkich odcieniach tego słowa. Dla siebie samego i dla świata”. Tak charakteryzował osobę Stanisława Czycz (1929) w kilka miesięcy po jego śmierci recenzent *Pawany*.

Urodzony w 1929 r. Czycz pierwsze wiersze drukował w 1955 r. Był, obok Mirona Białoszewskiego, Zbigniewa Herberta, Bohdana Drozdowskiego i Jerzego Harasymowicza, uczestnikiem *Prapremiery pięciu poetów*. Jako prozaik debiutował opowiadaniem *And* w marcowym numerze „*Twórczości*” z 1961 r., które ukazało się ze słowem wstępnym redaktora naczelnego Jarosława Iwaszkiewicza. Czycz jest autorem książek poetyckich: *Tła* (1957), *Berenais* (1960), *Białe południe* (1972), *Wybór wierszy* (1979); tomów prozy: *Ajol* (1967), *Nim zajdzie księżyc* (1968, 1970), *Nie wiem, co ci powiedzieć* (1983); powieści: *Pawana* (1977), *Nie wierz nikomu. Baza* (1987). Pośmiertnie: *Arwa* (2007), *Słów do napisu na zegarze słonecznym V* (2011), *Wierszy wybranych* (2014), *Nie wierz nikomu. Bazy wraz z fragmentami Nadbudowy* (2016), *Opowiadań krzeszowickich* (2016).

25-lecie śmierci to dobry moment do refleksji nad dziełem krzeszowicko-krakowskiego artysty. Poszukiwania w dziedzinie oryginalnej techniki poetyckiej pozwalającej przełamać linearność literatury stawiają go pośród polskich awangardystów XX w., takich jak: Tytus Czyżewski, Stefan Themerson, Miron Białoszewski czy Stanisław Dróżdż. Czy jego poezja zachwyca? A może lektura jego tekstów „ani parzy, ani ziębi”? „Wszelka osobność”, „twór-potwór, samoswoja kształtka” czy może jednak autor „arcydzieł współczesnej prozy polskiej”? Czy jego twórczość czytana być powinna w perspektywie: autobiografizmu (Philippe’a

Lejeune'a), geopoetyki czy prozy historycznej (Haydena White'a)? Jakie znaczenie mają dla niej książki *Literatura polska w interakcjach* Marii Delaperrière czy *Świadectwo jako problem literacki* tejże oraz *Między zapisem a literaturą* Pawła Rodaka? Wspólnie z Państwem chcielibyśmy wytyczyć właściwe dla Czycza obszary badawcze.

Obrady: Kraków i Krzeszowice. Oprócz referatów i prezentacji literacki spacer po „smutnym Sorrento”, msza w 25. rocznicę śmierci pisarza, zapalenie światła na grobie w Krzeszowicach, ognisko na Tarasie Księżycowym.

Zgłoszenia z abstraktem liczącym 1000 znaków prosimy kierować na ręce sekretarz konferencji dr Doroty Niedziałkowskiej na adres internetowy: czycz2021@gmail.com do końca marca 2021 r. Planowane jest wydanie tomu pokonferencyjnego.

Organizatorzy: dr hab. Jacek Rozmus, prof. UP, dr Dorota Niedziałkowska

(zaproszenie Organizatorów)

Data zgłaszania prelegentów: 31.03.2021

Słowa kluczowe: linearność, Krzeszowice, Czycz, awangarda

Autor: Dorota Niedziałkowska

Opublikował: Piotr Bordzoł